

SELKEE

Selkomukauttaja
Silja Vuorikuru

SATU
RÄMÖ

SATUJEN

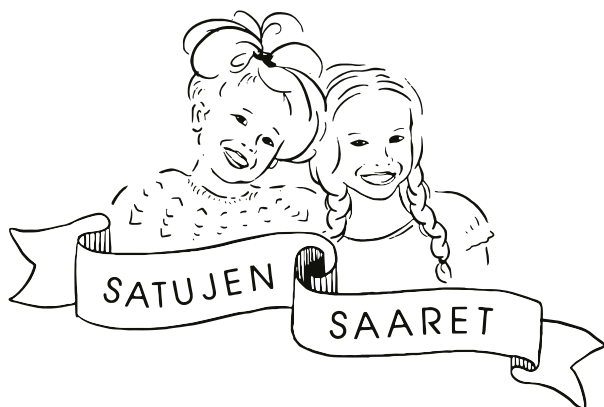
SAARET

3

Tiira- luoto

SATU
KONTINEN

TAMMI

3

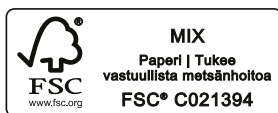
Tiiraluoto

SATU KONTINEN ja SATU RÄMÖ

Selkomukauttanut
Silja Vuorikuru

TAMMI HELSINKI

Ensimmäinen painos

Selkomukautus:

Teksti © Silja Vuorikuru ja Tammi 2026

Selkomukauttaja on hyödyntänyt mukautustyön alussa tekoälyä.

Kuvitus © Satu Kontinen ja Tammi 2025

Graafinen suunnittelu © Satu Kontinen ja Tammi 2026

Alkuteos:

Tiiraluoto

Teksti © Satu Rämö ja Satu Kontinen 2025

Kuvitus © Satu Kontinen 2025

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-952-04-8675-4

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

Henkilöt ja paikat

Saga

Sadun serkku ja paras ystävä,
joka asuu Islannissa.
Sagalla on nuttura.

Satu

Sagan serkku ja paras ystävä.
Satu asuu Lauttasaarella,
Helsingissä.
Sadulla on vaaleat letit.

Sissi-koira

Iso ja lempeä koira,
jonka omistajan nimi on Jalmari.

Jalmari

Sissi-koiran omistaja
Sadun perheen naapuri,
joka asuu Lauttasaarella.

Sadun isä

Sadun isä rakastaa matematiikkaa ja kaavoja.
Hän on rauhallinen ja ystävällinen.

Sadun äiti

Sadun äiti omistaa lelukaupan Sadun isän kanssa.
Hän on iloinen,
mutta myös hajamielinen tyyppi.

Juksa Laahonen eli Lintumies

Hän tuntee kaikki Lauttasaaren linnut.
Hän järjestää Lauttasaassa linturetkiä.

Rauha Malva

Näkijä ja energiahoitaja,
joka asuu Lauttasaassa.
Rauha Malva on ystävällinen kaikille.

Mies, joka tulee vastaan

Hän on paikallinen lenkkeilijä,
joka kulkee Lauttasaassa rantatien ympäri
kaksi kertaa päivässä.
Hän tietää aina, mitä saarella tapahtuu.

Klaara

Hän on vanha nainen,
joka käyttää mustia vaatteita.
Klaaralla on muistisairaus.

Karoliina

Karoliina on Klaaran tytär.

Hän työskentelee kartanossa Lauttasaassa
ja hoitaa näyttelyä.

Kevin ja Björn

Kaksi poikaa, jotka asuvat Lauttasaassa.

He harrastavat uintia.

Satu ja Saga tutustuivat heihin Lottalehto-kirjassa.

Elle Vilomaa

Historian harrastaja,

joka asuu Lauttasaassa.

Sisällys

LUKU 1	Saga tulee Suomeen	13
LUKU 2	Mitä tehdään syyslomalla?	17
LUKU 3	Sumuinen aamu	22
LUKU 4	Metsän kuningatar.....	26
LUKU 5	Mies, joka tulee vastaan.....	30
LUKU 6	Musta joutsen.....	34
LUKU 7	Tiiraluodon kirous.....	37
LUKU 8	Mustan joutsenen tarina	41
LUKU 9	Äiti saa viestejä.....	44
LUKU 10	Musta joutsen ja viikatemies	46
LUKU 11	Lintumiehen kesämaja.....	51
LUKU 12	Tapaaminen uimahallissa	55
LUKU 13	Sairastuneet lapset	59
LUKU 14	Näyttelyssä.....	63
LUKU 15	Klaara.....	69

LUKU 16	Tarinoita, pullaa ja johtolankoja	73
LUKU 17	Kielonmarjat	77
LUKU 18	Sairastuneet lapset	80
LUKU 19	Linturetki	83
LUKU 20	Lintutarinoita	88
LUKU 21	Illallinen Sadun kotona	92
LUKU 22	Matka Juksan luo	95
LUKU 23	Tiiraluodon kirous selviää	98
LUKU 24	Omenateetä	104
LUKU 25	Tiiraluodolle	108
LUKU 26	Pieni punainen maassa	112
LUKU 27	Arvoitus ratkeaa	117
LUKU 28	Rauha, korvapuustit ja hyvä päätös	120
	Kirjailijoilta	125

Saga tulee Suomeen

Sadun äiti pysäytti perheen pakettiauton
keltaisen kivitalon eteen.

Satu ja Saga nousivat ulos autosta.

Satu ja Saga olivat serkkuja
ja parhaita ystäviä.

Satu kumarsi Sagalle ja sanoi:
– Teidän armonne on saapunut perille.

Satu puhui Sagalle
aivan kuin Saga olisi prinsessa.

Saga pyöräytti kättään ilmassa
ja sanoi:
– Meidän armomme on iloinen.
On hienoa olla Lauttasaarella.

Sitten Saga nauroi iloisesti.
Hänen hiuksensa olivat nutturalla,
ja nuttura tärisi naurusta.

Oli lokakuun puoliväli.
Monissa puissa ei enää ollut lehtiä.
Yhden puun oksalla istui varis.
Ilma oli viileää,
ja taivaalla oli kirkkaita tähtiä.

Saga ei ollut päässyt kesällä Suomeen,
koska Islannissa oli ollut tulivuorenpurkaus.
Lentoliikenne oli pysähtynyt
tulivuorenpurkauksen vuoksi.
Siksi Saga tuli Suomeen vasta nyt, syyslomalla.

Satu sanoi:

– Odota, kun päästään rantaan.
Kun on kova tuuli,
rantaan tulee outoja tavaroita,
esimerkiksi poijuja ja merimerkkejä.

Saga sanoi:

– Toivottavasti tällä viikolla tulee kova myrsky!
Se voi tuoda meille aarteen.

Tien vieressä oli pensasaita,
jossa kasvoi punaisia marjoja.
Saga aikoi poimia yhden marjan.
Silloin aidan raosta ilmestyi eläin,
joka näytti ihan sudelta.
Sen silmät kiiluivat.

Saga pelästyi ensin,
mutta alkoi sitten hymyillä.

– Sissi-koira!
hän huusi.

Sissi oli tuttu koira.
Satu ja Saga olivat tutustuneet siihen
vuosi sitten kesällä.

– Täällä on näköjään tuttuja!
kuului ääni aidan takaa.
Ääni oli möreä, mutta pehmeä.
Jalmari astui esiin.
Hän oli Sissi-koiran omistaja.

Jalmari oli suuri mies,
jolla oli parta ja aurinkolasit.
Jalmarin silmät olivat hyvin herkät,
joten hän suojasi niitä aurinkolaseilla.

Satu sanoi:
– Saga on meillä syyslomalla.

Jalmari nyökkäsi ja hieroi partaansa.
Sitten hän sanoi:
– Minulla on teille ehdotus.
Voitteko viedä Sissin aamukävelyille?

– Onnistuu! Satu sanoi.
Hän nauroi ja iski silmää
Sagalle ja Sissille.
Saga näki,
että Sissi iski silmää Sadulle.

Oli ihanaa,
että heti huomenna oli edessä jotain kivaa!

Mitä tehdään syyslomalla?

Saga astui Sadun huoneeseen.

Hän kyykistyi sängyn luo

ja nosti peiton reunaa.

Sängyn alla oli laatikko,

jossa oli pehmeä patja

ja kauniit vuodevaatteet.

Saga veti laatikon esiin ja huusi:

– Taikasänky on tallella!

Sitten hän hyppäsi laatikkoon

ja sanoi:

– Sinun huoneesi on ihana.

Sadun huone oli täynnä hyllyjä.

Sängyn yläpuolella oli uusia kirjahyllyjä,

ja yhdellä hyllyllä oli pieniä puueläimiä.

Ikkunan edessä oli suuri kirjoituspöytä.

Sen vieressä oli nukketalo,

jonka Satu oli sisustanut.

Satu osasi sisustaa kauniisti.
Saga ihaili tätä taitoa,
vaikka ei ollut itse kiinnostunut nukketaloista.
Hän oli kiinnostunut hevosista,
matematiikasta ja viikingeistä.

Äkkiä Sadun isä huusi keittiöstä:
– Tytöt, tulkaa syömään!

Satu ja Saga menivät keittiöön.
Sadun isä nosti uunista perunasämpylöitä
ja jakoi kulhoihin kana-kookoskeittoa.

Sadun äiti kysyi,
mitä tytöt aikoivat tehdä syyslomalla.

Saga sanoi:
– Minä haluan mennä rantakalliolle
ja nähdä myrskyn.
Satu kertoi,
että rantaan voi tulla aarteita.

Sadun isä alkoi miettiä,
voisiko myrsky tulla Lauttasaareen syysloman aikana.
Hän otti käteensä vihkon ja kynän
ja alkoi kirjoittaa matemaattista kaavaa.
Sadun isä oli tähtitieteilijä
ja hän rakasti matematiikkaa.

Nykyisin hän teki kuitenkin toisenlaista työtä:
hän omisti lelukaupan Sadun kotitalon alakerrassa.
Sadun isä sanoi,
että vesi oli erityisen matalalla nyt.

Satu innostui ja sanoi:
– Kun veden pinta on matalalla,
paljastuu aivan uusia paikkoja.
Minä tiedän yhden luodon,
jonne varmasti pääsee juuri nyt.

Saga innostui ja sanoi:
– Ehkä sieltä löytyy aarre.

Tytöt miettivät myös,
että he voisivat mennä syyslomalla uimahalliin.
He voisivat pyytää sinne
myös Kevinin ja Björnin,
joihin olivat tutustuneet vuosi sitten kesällä.
Pojat olivat kilpauimareita.

Sadun äiti luki sanomalehteä.
Lehtijuttu kertoi Lauttasaaren poluista
ja muuttolinnuista.
Ehkä tytöt voisivat tehdä syyslomalla
myös luontoretken.

Sadun äiti sanoi tytöille:

– Tässä lehdessä kerrotaan linturekettä.

Lauttasaarella asuu lintututkija,

jonka nimi on Juksa Laahonen.

Juksan lempinimi on Lintumies.

Hän järjestää syyslomalla linturetkiä koululaisille.

– Voisi olla aika hauskaa,

Satu sanoi.

– Ja ehkä vähän vaarallista,

Saga sanoi.

Satu ja Saga tahtoivat aina tehdä

jotain hauskaa ja jotain vähän vaarallista.

Kello oli jo paljon.

Tytöt kävivät iltapesulla ja menivät sänkyihin.

– Meillä on jo paljon tekemistä syyslomalla,

Saga sanoi.

– Mennään huomenna Sissi-koiran kanssa rantaan.

Katsotaan, miten alhaalla vesi on.

Mennään iltapäivällä aarrejahtiin,

Satu sanoi.

– Hyvää yötä, onni myötä,

Satu kuiskasi.

– Kauniita unia, tähtilintujen munia,
Saga kuiskasi.

Tytöt toivottivat toisilleen hyvää yötä
aina sillä tavalla.

TYTÖT TUTKIVAT
TIIRALUODON KIROUSTA
SELKOKIELISEN SARJAN JATKO-OSASSA

Saga viettää syyslomaa
Sadun luona Lauttasaarella.
Alueelle ilmestyy musta joutsen,
ja samaan aikaan
monta lasta sairastuu vakavasti.

Lauttasaarella on vanha tarina
mustan joutsenen kirouksesta.
Onko kirous totta?
Tytöt alkavat selvittää mysteeriä.

Tiiraluoto jatkaa Satujen saaret -sarjaa.
Sarjan aiemmat osat ovat
Lottalehto ja Kotikumpu.

www.tammi.fi

L84.2

ISBN 978-952-04-8675-4

SELKEE